

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області (Криворізький регіон) інформує щодо податкового законодавства

У 2023 році платник податку продав один легковий автомобіль. Чи необхідно подавати декларацію?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що відповідно до п. 179.2 ст. 179 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) обов'язок платника податку щодо подання податкової декларації вважається виконаним і податкова декларація не подається, у разі отримання доходів від операцій продажу (обміну) майна, дарування, дохід від яких відповідно до Кодексу не оподатковується, оподатковується за нульовою ставкою та/або з яких при нотаріальному посвідченні договорів, за якими був сплачений податок відповідно до розділу IV Кодексу.

Пунктом 173.2 ст. 173 Кодексу передбачено, що дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну) протягом звітного (податкового) року одного з об'єктів рухомого майна у вигляді легкового автомобіля та/або мотоцикла, та/або мопеда, не підлягає оподаткуванню.

Отже, в даному випадку платник податку звільнений від подання декларації за наслідками 2023 року за умови відсутності інших доходів, які передбачають виникнення обов'язку щодо її подання.

Скасовано спрощену податкову декларацію з податку на прибуток підприємств

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що 05.03.2024 набула чинності постанова Кабінету Міністрів України від 01.03.2024 № 231 «Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 09 серпня 2017 року № 592» (далі – Постанова № 231).

Постановою № 231 визнано такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2017 р. № 592 «Про затвердження Порядку переходу платників податку на прибуток підприємств до подання спрощеної податкової декларації з такого податку та форми спрощеної податкової декларації з податку на прибуток підприємств, який оподатковується за ставкою 0 відсотків відповідно до пункту 44 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України».

Постанова № 231 опублікована в офіційному виданні «Урядовий кур'єр» від 05.03.2024 № 47 і розміщена на вебпорталі ДПС України за посиланням↓

<https://tax.gov.ua/zakonodavstvo/podatkove-zakonodavstvo/postanovi-kabinetu-ministr/78823.html>

Про ставки оподаткування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що Податковим кодексом України (далі – ПКУ) визначено загальні засади встановлення податків і зборів. Під час встановлення податку обов'язково визначається такий елемент як ставка податку.

Відповідно до статті 25 ПКУ ставкою податку визнається розмір податкових нарахувань на (від) одиницю (одиниці) виміру бази оподаткування.

Згідно зі статтею 26 базовою (основною) ставкою податку визначається ставка, що визначена такою для окремого податку відповідним розділом ПКУ.

У випадках, передбачених ПКУ, під час обчислення одного і того самого податку можуть використовуватися декілька базових (основних) ставок.

Відповідно до статті 27 ПКУ граничною ставкою податку визнається максимальний або мінімальний розмір ставки за певним податком, встановлений ПКУ.

Згідно зі статтею 28 ПКУ абсолютною (специфічною) є ставка податку, згідно з якою розмір податкових нарахувань встановлюється як фіксована величина стосовно кожної одиниці виміру бази оподаткування.

Відносною (адвалорною) визнається ставка податку, згідно з якою розмір податкових нарахувань встановлюється у відсотковому або кратному відношенні до одиниці вартісного виміру бази оподаткування.

Відповідно до пунктів 136.1, 136.7 статті 136 ПКУ базова (основна) ставка з податку на прибуток підприємств становить 18 відсотків до об'єкта оподаткування, визначеного підпунктом 134.1.7 пункту 134.1 статті 134 ПКУ. Разом з тим положенням ПКУ передбачені окремі ставки оподаткування для банків, страхової діяльності, операцій резидентів Дія Сіті, доходів нерезидентів, організацій та проведення азартних ігор, букмекерської діяльності, діяльності з випуску та проведення лотерей.

Відповідно до статті 167 ПКУ ставка податку на доходи фізичних осіб становить 18 відсотків бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) (крім випадків, визначених у пунктах 167.2–167.5 цієї статті) у тому числі, але не виключно у формі: заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами. Ставка податку становить 5 відсотків бази оподаткування у випадках, прямо визначених цим розділом. Ставка податку може становити 0 відсотків бази оподаткування у випадках, прямо визначених цим розділом.

Згідно зі статтею 193 ПКУ ставки податку на додану вартість встановлюються від бази оподаткування в таких розмірах:

- 20 відсотків;
- 0 відсотків;
- 7 відсотків по операціях з:

- постачання на митній території України та ввезення на митну територію України лікарських засобів, дозволених для виробництва і застосування в Україні та внесених до Державного реєстру лікарських засобів, а також медичних виробів, які внесені до Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення або відповідають вимогам відповідних технічних регламентів, що підтверджується документом про відповідність, та дозволені для надання на ринку та/або введення в експлуатацію і застосування в Україні;
 - постачання на митній території України та ввезення на митну територію України лікарських засобів, медичних виробів та/або медичного обладнання, дозволених для застосування у межах клінічних випробувань, дозвіл на проведення яких надано центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
 - постачання послуг із показу (проведення) театральних, оперних, балетних, музичних, концертних, хореографічних, лялькових, циркових, звукових, світлових та інших вистав, постановок, виступів професійних мистецьких колективів, артистичних груп, акторів та артистів (виконавців), кінематографічних прем'єр, культурно-мистецьких заходів;
 - постачання послуг із показу оригіналів музичних творів, демонстрації виставкових проєктів, проведення екскурсій для груп та окремих відвідувачів у музеях, зоопарках та заповідниках, відвідування їх територій та об'єктів відвідувачами;
 - постачання послуг із розповсюдження, демонстрування, публічного сповіщення і публічного показу фільмів, адаптованих відповідно до законодавства в україномовній версії для осіб з порушеннями зору та осіб з порушеннями слуху;
 - постачання послуг із тимчасового розміщування (проживання), що надаються готелями і подібними засобами тимчасового розміщування (клас 55.10 група 55 КВЕД ДК 009:2010);
 - реалізації квитків на спортивні заходи всеукраїнського та міжнародного рівнів;
- 14 відсотків по операціях з постачання на митній території України та ввезення на митну територію України сільськогосподарської продукції, що класифікується за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД: 1001, 1003, 1005, 1201, 1205, 1206 00.

Відповідно до статті 215 ПКУ встановлено вичерпний перелік підакцизних товарів та ставок акцизного податку до них.

Так пунктом 215.1 статті 215 ПКУ визначено, що до підакцизних товарів належать спирт етиловий та інші спиртові дистиляти, алкогольні напої, пиво (крім квасу «живого» бродіння); тютюнові вироби, тютюн та промислові замінники тютюну; тютюнова сировина, тютюнові відходи; рідини, що використовуються в електронних сигаретах; пальне, у тому числі товари (продукція), що використовуються як пальне для заправлення транспортних засобів, обладнання або пристроїв з двигунами внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення, з двигунами внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням, з двигунами внутрішнього згоряння з кривошипно-шатунним механізмом, автомобілі легкові, кузови до них, причепа та напівпричепа, мотоцикли, транспортні засоби, призначені для перевезення 10 осіб і більше, транспортні засоби для перевезення вантажів; електрична енергія.

Відповідно до пункту 215.2 статті 215 ПКУ ставки акцизного податку є єдиними на всій території України та встановлюються відповідно до визначень розділу I ПКУ: адвалорні, специфічні, адвалорні та специфічні одночасно.

Специфічні ставки, фіксовані ставки та показники встановлені ПКУ у вартісному вимірі (пункт 29.2 статті 29 ПКУ).

Адвалорною визначається ставка податку, згідно з якою розмір податкових нарахувань встановлюється у відсотковому або кратному відношенні до одиниці вартісного виміру бази оподаткування (пункт 28.2 статті 28 ПКУ).

Адвалорні та специфічні одночасно застосовуються до тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну.

Ставки акцизного податку на тютюнові вироби не є постійними. Пунктом 17 підрозділу 5 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ встановлено тимчасово, з 1 січня 2021 року до 31 грудня 2024 року включно, ставки акцизного податку на тютюнові вироби, тютюн та промислові замінники тютюну, а також мінімальне акцизне податкове зобов'язання із сплати акцизного податку з тютюнових виробів.

Пунктом 215.3 статті 215 ПКУ встановлено коди товарів (продукції), опис товарів (продукції) згідно з УКТ ЗЕД, одиниці виміру та ставки податку згідно з переліком підакцизних товарів, визначених пунктом 215.1 статті 215 ПКУ.

Відповідно до статті 268 ПКУ ставка туристичного збору встановлюється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради за кожну добу тимчасового розміщення особи у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 268.5.1 пункту 268.5 цієї статті, у розмірі до 0,5 відсотка – для внутрішнього туризму та до 5 відсотків – для в'їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення.

Відповідно до статті 268.3 ставка збору за місяць для паркування транспортних засобів встановлюється за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі до 0,075 відсотка мінімальної заробітної плати, устанвленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Відповідно до статті 274 ПКУ ставка земельного податку за земельні ділянки, у тому числі право на які фізичні особи мають як власники земельних часток (паїв), нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження). Ставка податку за земельні ділянки, у тому числі право на які фізичні особи мають як власники земельних часток (паїв), нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування – не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель – не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки. Ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форм власності).

Відповідно до статті 293 ПКУ ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, другої групи – у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, третьої групи – у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Майже 45 млн грн екологічного податку отримав загальний фонд держбюджету від платників Дніпропетровщини

У січні – лютому 2024 року до загального фонду державного бюджету від платників Дніпропетровщини надійшло майже 45,0 млн грн екологічного податку. Як зауважила в. о. начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Елеонора Шкода, у порівнянні з аналогічним періодом минулого року надходження збільшились майже на 20,0 млн грн, або на майже на 80 відсотків.

За словами очільниці податкової служби Дніпропетровщини, навколишнє природне середовище знаходиться під безперервним впливом нашої господарської діяльності. Екологічний податок за своєю економічною сутністю є компенсацією за шкоду, заподіяну природі. Отже, сума сплаченого екоподатку повинна покривати витрати на фінансування заходів, необхідних для відновлення навколишнього середовища.

«Дякуємо нашим платникам за відповідальне ставлення до сплати податків і зборів та своєчасно спрямовані до бюджетів кошти!» - зазначила Елеонора Шкода.

Деклараційна кампанія 2024: декларування та оподаткування іноземних доходів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що триває кампанія декларування доходів, отриманих громадянами у 2023 році. Статтею 67 Конституції України визначено, що кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом. Усі громадяни відповідно до порядку, встановленого законом, щорічно подають до податкових інспекцій за місцем проживання декларації про свій майновий стан та доходи за минулий рік.

Нормами п. 163.1 ст. 163 Податкового кодексу України встановлено, що об'єктом оподаткування податком на доходи фізичних осіб (далі – податок) та військовим збором у резидентів України є, зокрема, іноземні доходи, тобто доходи отримані з джерел за межами України.

Дохід, отриманий з джерел за межами України – це будь-який дохід, отриманий резидентом, у тому числі від будь-якого виду діяльності за межами митної території України, включаючи доходи від виконання робіт (послуг) за цивільно-правовими договорами та трудовими договорами, інші доходи від будь-яких видів діяльності за межами митної території України або на території, непідконтрольній контролюючим органам (п.п.14.1.55 п.14.1 ст.14 ПКУ).

Оподаткування іноземних доходів регулюється пунктом 170.11 ст.170 ПКУ.

Згідно з п.п 170.11.1 п. 170.11 ст. 170 ПКУ у разі якщо джерело виплат будь-яких оподатковуваних доходів є іноземним, сума такого доходу включається до загального річного оподаткованого доходу платника податку – отримувача, який зобов'язаний подати річну податкову декларацію про майновий стан і доходи (далі – Декларація), та оподатковується за ставкою, визначеною п. 167.1 ст. 167 ПКУ (18 відс.), крім:

а) доходів, визначених п.п. 167.5.4 п. 167.5 ст. 167 ПКУ, що оподатковуються за ставкою, визначеною п.п.167.5.4 п. 167.5 ст.167 ПКУ;

б) прибутку від операцій з інвестиційними активами, що оподатковується в порядку, визначеному п.170.2 ст. 170 ПКУ;

в) прибутку контрольованих іноземних компаній, що оподатковується в порядку, визначеному п. 170.13 ст. 170 ПКУ;

г) виплат у грошовій чи негрошовій формі у зв'язку з розподілом прибутку, або його частини, джерелом яких є утворення без статусу юридичної особи, створене на підставі правочину або зареєстроване відповідно до законодавства іноземної держави (території) без створення юридичної особи, що оподатковуються в порядку, визначеному пунктом 170.11¹ ст. 170 ПКУ.

Підпунктом 170.11.2 п. 170 ст. 170 ПКУ передбачено, якщо згідно з нормами міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, платник податку може зменшити суму річного податкового зобов'язання на суму податків, сплачених за кордоном, то суму такого зменшення із зазначенням підстав він визначає у річній податковій декларації.

Якщо у платника податку відсутні підтверджуючі документи щодо суми отриманого доходу з іноземних джерел та суми сплаченого ним податку в іноземній юрисдикції, оформлених відповідно до ст. 13 ПКУ, такий платник зобов'язаний подати до контролюючого органу за своєю податковою адресою заяву про перенесення строку подання податкової декларації до 31 грудня року, наступного за звітним. У разі неподання в установлений строк податкової декларації платник податків несе відповідальність, встановлену ПКУ та іншими законами.

Нормами п.п. 170.11.3 п. 170.11 ст. 170 ПКУ встановлено, що у зменшення суми річного податкового зобов'язання платника податку не зараховуються:

а) податки на капітал (приріст капіталу), податки на майно;

б) поштові податки;

в) податки на реалізацію (продаж);

г) інші непрямі податки незалежно від того, чи належать вони до категорії прибуткових податків, або вважаються окремими податками згідно із законодавством іноземних держав.

Сума податку з іноземного доходу платника податку – резидента, сплаченого за межами України, не може перевищувати суму податку, розраховану на базі загального річного оподатковуваного доходу такого платника податку, відповідно до законодавства України.

Зміна видів господарської діяльності у ФОПа – платника єдиного податку третьої групи: подання заяви про внесення змін до реєстру платників ЄП

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 299.7 ст. 299 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) до реєстру платників єдиного податку вносяться такі відомості про платника єдиного податку:

- прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи – підприємця, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків і мають відповідну відмітку у паспорті);

- податкова адреса суб'єкта господарювання;

- місце провадження господарської діяльності (крім платників єдиного податку третьої групи – електронних резидентів (е-резидентів));

- ставка єдиного податку та група платника податку;

- дата (період) обрання або переходу на спрощену систему оподаткування;

- дата реєстрації;

- види господарської діяльності (крім платників єдиного податку третьої групи – електронних резидентів (е-резидентів));

- дата анулювання реєстрації.

Згідно з п.п. 298.3.1 п. 298.3 ст. 298 ПКУ платники єдиного податку у разі зміни відомостей, внесених до реєстру платників єдиного податку, мають надати заяву, до якої, зокрема включаються відомості про зміну видів господарської діяльності.

Абзацом першим п. 298.6 ст. 298 ПКУ визначено, що у разі зміни податкової адреси суб'єкта господарювання, місця провадження господарської діяльності заява подається платниками єдиного податку третьої групи не пізніше останнього дня кварталу, в якому відбулися такі зміни.

Враховуючи зазначене та для забезпечення відображення у реєстрі платників єдиного податку достовірної інформації про види господарської діяльності, фізична особа – підприємець – платник єдиного податку третьої групи у разі зміни видів господарської діяльності протягом податкового (звітного) періоду повинна подати заяву про внесення змін до реєстру платників єдиного податку не пізніше останнього дня кварталу, в якому відбулися такі зміни.

Разом з цим, у разі здійснення видів діяльності, не зазначених у реєстрі платників єдиного податку (крім платників єдиного податку третьої групи – електронних резидентів (е-резидентів), платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату інших податків і зборів, визначених ПКУ, з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності (п.п. 7 п.п. 298.2.3 п. 298.2 ст. 298 ПКУ).

Також, у разі виявлення відповідним контролюючим органом під час проведення перевірок порушень платником єдиного податку, зокрема, третьої групи вимог, встановлених главою 1 розд. XIV «Спеціальні податкові режими» ПКУ, анулювання реєстрації платника єдиного податку третьої групи проводиться за рішенням такого органу, прийнятим на підставі акта перевірки, з першого числа місяця, наступного за кварталом, в якому допущено порушення. У такому випадку суб'єкт господарювання має право обрати або перейти на спрощену систему оподаткування після закінчення чотирьох послідовних кварталів з моменту прийняття рішення контролюючим органом (абзац перший п. 299.11 ст. 299 ПКУ).

Яким чином проводити через ПРРО розрахункові операції «накладений платіж» та/або «післяплата»?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що у ПРРО від ДПС надано користувачу можливість, після виконання дії «Сформувати чек», обрати відповідну умову оплати за товар

(послугу). У вікні «Умови оплати» користувач обирає одну з умов оплати за товар (послугу): передплата, чергова сплата, остаточний розрахунок.

При обранні умови оплати «Передплата» зазначається інформація про суму часткової оплати, яку буде отримано за товар (послугу).

При обранні оплати «Чергова сплата» зазначається інформація про суму раніше отриманих оплат за товар (послугу), суму чергової сплати у гривневому виразі, яку буде отримано за товар (послугу), фіскальний номер чека, за яким було здійснено передплату за товар (послугу).

При обранні умови оплати «Остаточний розрахунок» зазначається інформація про суму раніше отриманих оплат за товар (послугу), суму остаточного розрахунку, фіскальний номер чека, за яким було здійснено передплату за товар (послугу).

Акцизний податок з вироблених товарів: платники Дніпропетровщини поповнили загальний фонд держбюджету майже на 44 млн гривень

У січні – лютому 2024 року за вироблені товари платники Дніпропетровщини спрямували до загального фонду державного бюджету майже 44,0 млн грн акцизного податку. Порівняно з минулорічним відповідним періодом надходження збільшилися на понад 14,1 млн грн, або на 47,3 відсотки. Про це повідомила в. о. начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Елеонора Шкода.

Керівниця податкової служби регіону висловила вдячність платникам за сумлінне виконання податкових обов'язків та нагадала, що Законом України від 29 червня 2023 року № 3193-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо спрощення умов виробництва дистилатів суб'єктами малого підприємництва» (набрав чинності з 23.11.2023) внесені зміни, зокрема, до Податкового кодексу України, якими поширено на суб'єктів господарювання, які мають ліцензії на виробництво та/або оптову торгівлю спиртовими дистилатами та здійснюють таку діяльність та/або експорт, імпорт зазначеної продукції, обов'язкові вимоги щомісячного, до 10 числа наступного місяця, подання звіту про обсяги виробництва та/або обігу (у тому числі імпорту та експорту) спиртових дистилатів, алкогольних напоїв до контролюючого органу та відповідно поширено на таких суб'єктів господарювання відповідальність за неподання чи несвоєчасне подання звіту, або подання звіту з недостовірними відомостями про обсяги виробництва та/або обігу (в тому числі імпорту та експорту) спиртових дистилатів.

До уваги платників податків: важливі документи, які набрали чинності у лютому 2024 року!

Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області до відома та використання у роботі підготовлено моніторинг новацій у законодавстві, які набрали чинності у лютому 2024 року

[Моніторинг щотижневих важливих новацій у законодавстві, що набрали чинності у лютому 2024 року, підготовлений Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області](#)

<https://tax.gov.ua/media-ark/news-ark/764575.html>

Особливості подання податкової декларації про майновий стан і доходи за 2023 рік

Відеогалерея↓

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/vidеogalereya/intervyu-ta-publichni-zayavi/10859.html>

Щодо застосування до СГ відповідальності за торгівлю алкогольними напоями у заборонений рішенням військового командування час доби

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Обмеження щодо продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння встановлені ст. 15 прим. 3 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» із змінами та доповненнями.

Сільські, селищні та міські ради в межах території відповідної адміністративно-територіальної одиниці можуть встановлювати заборону продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових суб'єктами господарювання (у тому числі іноземними суб'єктами господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) (крім закладів ресторанного господарства) у визначений рішенням таких органів час доби.

Відповідно до п. 3 Порядку заборони торгівлі зброєю, сильнодіючими хімічними і отруйними речовинами, а також алкогольними напоями та речовинами, виробленими на спиртовій основі, в умовах правового режиму воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 року № 1457 (далі – Порядок № 1457) заборона торгівлі, зокрема, алкогольними напоями та речовинами, виробленими на спиртовій основі, в межах території, на якій вводиться воєнний стан,

запроваджується шляхом видання наказу військовим командуванням разом з військовою адміністрацією (у разі її утворення) з метою забезпечення громадської безпеки і порядку.

Наказом військового командування та військової адміністрації (у разі її утворення) визначається час введення та строк дії заборони торгівлі, зокрема, алкогольними напоями та речовинами, виробленими на спиртовій основі, в межах території, на якій вводиться воєнний стан (п. 4 Порядку № 1457).

Наказ військового командування та військової адміністрації (у разі її утворення) доводиться до виконання, зокрема ДПС (п. 5 Порядку № 1457).

Згідно зі ст. 17 Закону № 481 до суб'єктів господарювання (у тому числі іноземних суб'єктів господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) застосовуються фінансові санкції у вигляді штрафів у разі порушення вимог ст. 15 прим. 3 Закону № 481 у розмірі 6800 гривень.

Частину другою ст. 156 Кодексу про адміністративні правопорушення ВР УРСР від 07 грудня 1984 року № 8073-Х (далі – КУпАП), передбачено, що порушення працівником підприємства (організації) торгівлі або громадського харчування правил торгівлі пивом (крім безалкогольного), алкогольними, слабоалкогольними напоями, тютюновими виробами, електронними сигаретами та рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, пристроями для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, а саме: торгівля пивом (крім безалкогольного), алкогольними, слабоалкогольними напоями, тютюновими виробами, електронними сигаретами, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, пристроями для споживання тютюнових виробів без їх згоряння у приміщеннях або на територіях, заборонених законом, або в інших місцях, визначених рішенням відповідного органу місцевого самоврядування як такі, де роздрібна торгівля пивом (крім безалкогольного), алкогольними, слабоалкогольними напоями, тютюновими виробами, електронними сигаретами, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, пристроями для споживання тютюнових виробів без їх згоряння заборонена, або торгівля пивом (крім безалкогольного), алкогольними, слабоалкогольними напоями, тютюновими виробами, електронними сигаретами, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, пристроями для споживання тютюнових виробів без їх згоряння через торгові автомати чи особами, які не досягли 18-річного віку, а також продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння особі, яка не досягла 18-річного віку, або продаж тютюнових виробів в упаковках, що містять менш як 20 сигарет або цигарок, чи поштучно (крім сигар), або торгівля пивом (крім безалкогольного), алкогольними, слабоалкогольними напоями, винами столовими у заборонений рішенням відповідного органу місцевого самоврядування час доби – тягне за собою накладення штрафу від чотирьохсот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Отже, у період дії воєнного стану органи ДПС мають право застосовувати до суб'єкта господарювання відповідальність за торгівлю алкогольними напоями у заборонений рішенням військового командування час доби.

У які строки контролюючий орган здійснює реєстрацію ФОП (крім е-резидента), як платника єдиного податку?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 299.1 ст. 299 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) реєстрація суб'єкта господарювання як платника єдиного податку здійснюється шляхом внесення відповідних записів до реєстру платників єдиного податку.

Згідно з п. 299.2 ст. 299 ПКУ центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, веде реєстр платників єдиного податку, в якому міститься інформація про осіб, зареєстрованих платниками єдиного податку.

У разі відсутності визначених ПКУ підстав для відмови у реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку контролюючий орган зобов'язаний протягом двох робочих днів від дати надходження заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування зареєструвати таку особу платником єдиного податку (п. 299.3 ст. 299 ПКУ).

У випадках, передбачених п.п. 298.1.2 п. 298.1 та п.п. 298.8.5 п. 298.8 ст. 298 ПКУ, контролюючий орган, у разі відсутності визначених ПКУ підстав для відмови, здійснює реєстрацію суб'єкта господарювання як платника єдиного податку з дати, визначеної відповідно до п.п. 298.1.2 п. 298.1 та п.п. 298.8.5 п. 298.8 ст. 298 ПКУ, протягом двох робочих днів з дати отримання контролюючим органом заяви щодо обрання спрощеної системи оподаткування або отримання цим органом від державного реєстратора електронної копії заяви, виготовленої шляхом сканування, одночасно з відомостями з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань про проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи – підприємця, якщо така заява додана до реєстраційної картки (п. 299.4 ст. 299 ПКУ).

Згідно з п.п. 298.1.2 п. 298.1 ст. 298 ПКУ зареєстровані в установленому порядку фізичні особи – підприємці, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, вважаються платниками єдиного податку з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому відбулася державна реєстрація.

Зареєстровані в установленому законом порядку суб'єкти господарювання (новостворені), які протягом 10 днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка не передбачає сплату податку на додану вартість, вважаються платниками єдиного податку з дня їх державної реєстрації.

Відповідно до п.п. 298.8.5 п. 298.5 ст. 298 ПКУ зареєстровані в установленому порядку фізичні особи – підприємці, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву про обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для четвертої групи, вважаються платниками єдиного податку з дня державної реєстрації.

Заява подається на вибір платника податків в один із способів, визначених частинами 1 – 4 п.п. 298.1.1 п. 298.1 ст. 298 ПКУ.

У разі відмови у реєстрації платника єдиного податку контролюючий орган зобов'язаний надати протягом двох робочих днів з дня подання суб'єктом господарювання відповідної заяви письмову вмотивовану відмову, яка може бути оскаржена суб'єктом господарювання у встановленому порядку (п. 299.5 ст. 299 ПКУ).

До уваги платників ПДВ!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що пунктами 89 та 90 підрозділу 2 розділу XX Податкового кодексу України (далі – Кодекс) на період дії воєнного стану збільшено строки реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) податкових накладних/розрахунків коригування, які мають поденний строк складання/реєстрації, встановлений пунктом 201.10 статті 201 Кодексу, та зменшено розміри штрафів за їх порушення.

Нові строки реєстрації в ЄРПН податкових накладних/розрахунків коригування, складених починаючи з 16 січня 2023 року, становлять:

- для податкових накладних/розрахунків коригування, складених з 1 по 15 календарний день (включно) календарного місяця, – до 5 календарного дня (включно) календарного місяця, наступного за місяцем, в якому вони складені;

- для податкових накладних/розрахунків коригування, складених з 16 по останній календарний день (включно) календарного місяця, – до 18 календарного дня (включно) календарного місяця, наступного за місяцем, в якому вони складені.

Разом з цим, Кодексом передбачено складання зведених податкових накладних, зокрема в разі здійснення постачання товарів/послуг, база оподаткування яких, визначена відповідно до статті 188 Кодексу, перевищує фактичну ціну постачання таких товарів/послуг (абзац одинадцятий пункту 201.4 статті 201 Кодексу).

Так, у разі постачання товарів/послуг, крім постачання товарів, базою оподаткування для яких встановлено максимальні роздрібні ціни, база оподаткування яких, визначена відповідно до статей 188 і 189 Кодексу, перевищує фактичну ціну постачання таких товарів/послуг (зокрема, якщо база оподаткування визначається виходячи із ціни придбання товарів/послуг, звичайної ціни самостійно виготовлених товарів/послуг або балансової (залишкової) вартості необоротних активів і перевищує суму постачання таких товарів/послуг, необоротних активів, визначену виходячи з їх договірної вартості, тобто ціна придбання/звичайна ціна/балансова (залишкова) вартість перевищує фактичну ціну (договірну вартість) постачання), постачальник (продавець) складає дві податкові накладні: одну – на суму, розраховану виходячи з фактичної ціни постачання, іншу – на суму, розраховану виходячи з перевищення ціни придбання/звичайної ціни/балансової (залишкової) вартості над фактичною ціною, або може скласти не пізніше останнього дня місяця, в якому здійснено такі постачання, зведену податкову накладну з урахуванням сум податку, розрахованих виходячи з перевищення бази оподаткування над фактичною ціною, визначених окремо за кожною операцією з постачання товарів/послуг (абзац перший пункту 15 Порядку заповнення податкової накладної, затверджений Наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 2015 року № 1307 (зі змінами)).

Тобто, особливості складання/реєстрації зведених податкових накладних мають відмінності від податкових накладних, що складаються за кожною операцією з постачання товарів/послуг, у зв'язку з чим норми, визначені пунктами 89 та 90 підрозділу 2 розділу XX Кодексу, не охоплюють таку категорію як зведені податкові накладні.

Отже, за несвоєчасну реєстрацію зведеної податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН, якщо вона складена після 16.01.2023, штрафи застосовуються у розмірах, встановлених пунктом 120¹.1 статті 120¹ Кодексу.

Зокрема, порушення платниками податку на додану вартість граничного строку, передбаченого статтею 201 Кодексу, для реєстрації зведеної податкової накладної (згідно з пунктом 198.5 статті 198, пунктом 199.1 статті 199, пунктом 201.4 статті 201 Кодексу) тягне за собою накладення на платника податку на додану вартість штрафу в розмірі 2 відсотків обсягу постачання (без податку на додану вартість), але не більше 1020 гривень.

Оновлено порядок повернення податкової знижки

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що 11.03.2024 набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 08.02.2024 № 52 (zareєстровано в Міністерстві юстиції 23.02.2024 за № 274/41619) (далі – Наказ № 52), яким внесено зміни до Порядку інформаційної взаємодії Державної податкової служби України, її територіальних органів, Державної казначейської служби України, її територіальних органів, місцевих фінансових органів у процесі повернення (перерахування) платникам податків помилково та/або надміру сплачених сум грошових зобов'язань та пені (далі – Порядок), затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 11.02.2019 № 60 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 08 квітня 2019 р. за № 370/33341), із змінами.

Змінами Порядок приведено у відповідність до законів України:

- від 15 серпня 2022 року № 2520-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо сприяння розвитку волонтерської діяльності та діяльності неприбуткових установ та організацій в умовах збройної агресії Російської Федерації проти України»;
- від 10 серпня 2023 року № 3317-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)»;
- від 12 січня 2023 року № 2888-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо платіжних послуг».

Наказ № 52 опубліковано в бюлетені «Офіційний вісник України» від 11.03.2024 № 23.

Офіційне працевлаштування - це вклад у підтримку економіки країни

До відеогалереї

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/10856.html>

Комунікаційна податкова платформа – взаємодія з бізнесом та громадськістю в ефективному форматі

Потребуєте детальних роз'яснень законодавства?

Необхідно оперативно вирішити нагальні питання податкової сфери?

Маєте пропозиції щодо необхідності проведення певних заходів за визначеною тематикою?

Звертайтеся на комунікаційну податкову платформу Головного управління ДПС у Дніпропетровській області.

Звернення від представників бізнесу та громадськості приймаються на електронну скриньку

dp.ikc@tax.gov.ua.

До уваги платників єдиного податку четвертої групи (юридичні особи)!

Відповідно до п. 297¹.1 ст. 297¹ Податкового кодексу України (далі – Кодекс) платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (у тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Мінімальне податкове зобов'язання (далі – МПЗ) – мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до Кодексу. Сума МПЗ, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній юридичній або фізичній особі, у тому числі фізичній особі – підприємцю, є загальним МПЗ (пп. 14.1.114² ст.14 Кодексу).

МПЗ визначається за період володіння (користування) земельною ділянкою, який припадає на відповідний податковий (звітний) рік (пп. 38¹.1.4 п. 38¹.1 ст. 38¹ Кодексу).

При цьому з урахуванням пп. 298.8.1 п. 298.8 ст. 298 Кодексу сільськогосподарські товаровиробники для переходу на спрощену систему оподаткування або щорічного підтвердження статусу платника єдиного податку подають, зокрема, не пізніше 20 лютого поточного року:

загальну податкову декларацію з податку на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок (сільськогосподарських угідь (рілля, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень), та/або земель водного фонду внутрішніх водойм (озер, ставків та водосховищ), – контролюючому органу за своїм місцезнаходженням (місцем перебування на податковому обліку);

звітну податкову декларацію з податку на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки – контролюючому органу за місцем розташування такої земельної ділянки (юридичні особи).

Форма податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2015 № 578, зі змінами та доповненнями (далі – Декларація).

Зокрема, додаток 3 «Розрахунок загального мінімального податкового зобов'язання за податковий (звітний) рік» є невід'ємною частиною Декларації (далі – Додаток 3) та подається як до звітної Декларації, так і до загальної Декларації.

Згідно з приміткою до розділу Розрахункова частина Декларації та абзаців другого і третього п. 297¹.7 ст. 297¹ Кодексу платник єдиного податку четвертої групи зобов'язаний збільшити визначену в Декларації за наступний за звітним податковий (звітний) рік суму єдиного податку, що підлягає сплаті до бюджету, на суму позитивного значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

Тобто Додаток 3 з розрахунком МПЗ за 2022 рік подається сільськогосподарськими товаровиробниками у складі Декларації на 2023 рік, Додаток 3 з розрахунком МПЗ за 2023 рік подається у складі Декларації на 2024 рік.

Разом з тим, якщо сільськогосподарські товаровиробники самостійно відмовляються від статусу платника єдиного податку четвертої групи на 2024 рік (переходять на сплату інших податків і зборів) або контролюючі органи не підтверджують статус платника єдиного податку четвертої групи, то вони **мають обов'язок визначити МПЗ за 2023 рік**.

Таким чином, у суб'єктів господарювання, які у 2023 році подавали Декларації, у зв'язку з втратою (самостійною відмовою) статусу платника єдиного податку четвертої групи на 2024 рік виникає **обов'язок задекларувати МПЗ за 2023 рік**.

На сьогодні Державною податковою службою України доопрацьовано програмне забезпечення, яке надає можливість таким платникам при подачі Декларації сформувати Додаток 3 за два попередніх податкових періоди.

Враховуючи особливості декларування єдиного податку четвертої групи щодо подання Декларації на поточний рік, в якому визначається податкове зобов'язання з єдиного податку на поточний рік, а подання Додатку 3 (з розрахунком МПЗ) здійснюється за попередній рік відносно поточного, то рекомендуємо платникам, які самостійно відмовилися від статусу, або платникам, яким не підтверджено статус платника контролюючими органами, задекларувати МПЗ шляхом подання уточнюючого Додатку 3 до Декларації на 2023 рік.

При цьому повідомляємо, що відповідно до пп. 69.38 п.69 підрозд. 10 розд. XX Кодексу, тимчасово, на період з 1 серпня 2023 року до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, у разі самостійного виправлення платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, визначених ст. 50 Кодексу, помилок, що призвели до заниження податкового зобов'язання, такий платник звільняється від нарахування та сплати штрафних санкцій, передбачених п. 50.1 ст. 50 Кодексу, та пені.

Податкова знижка за витратами у вигляді пожертвувань або благодійних внесків, переданих фізичною особою неприбутковим організаціям

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що п.п. 166.3.2 п. 166.3 ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), зокрема, визначено, що платник податку на доходи фізичних осіб (далі – податок) має право включити до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника податку за наслідками звітного податкового року, нарахованого у вигляді заробітної плати, зменшеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, суму коштів або вартість майна, перерахованих (переданих) платником податку у вигляді пожертвувань або благодійних внесків неприбутковим організаціям, які на дату перерахування (передачі) таких коштів та майна відповідали умовам, визначеним п. 133.4 ст. 133 ПКУ, у розмірі, що не перевищує 4 відс. суми його загального оподатковуваного доходу такого звітного року.

Згідно з п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача), а також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги).

Відповідно до п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого ПКУ.

У разі якщо відповідні витрати підтверджені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в податковій декларації лише реквізити електронного розрахункового документа.

Для документального підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки, контролюючий орган не має права вимагати від платника податку надання документів та/або їх копій, які містяться в автоматизованих інформаційних і довідкових системах, реєстрах, банках (базах) даних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, інформація з яких безоплатно отримується контролюючими органами відповідно до цього Кодексу та міститься в інформаційних базах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (п.п. 166.2.3 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

При цьому п. 729.1 ст. 729 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV (далі – ЦКУ) передбачено, що пожертвою є дарування нерухомих та рухомих речей, зокрема, грошей та цінних паперів, особам, встановленим частиною першою ст. 720 ЦКУ, для досягнення ними певної, наперед обумовленої мети.

Договір про пожертву є укладеним з моменту прийняття пожертви (п. 729.2 ст. 729 ЦКУ).

До договору про пожертву застосовуються положення про договір дарування, якщо інше не встановлено законом (п. 729.3 ст. 729 ЦКУ).

Відповідно до п. 5 ст. 719 ЦКУ договір дарування валютних цінностей фізичних осіб між собою на суму, яка перевищує п'ятдесятикратний розмір неоподаткованого мінімуму доходів громадян, укладається у письмовій формі і підлягає нотаріальному посвідченню.

Відповідно до п. 1 ст. 639 ЦКУ договір може бути укладений у будь-якій формі, якщо вимоги щодо форми договору не встановлені законом.

Договір є укладеним з моменту одержання особою, яка направила пропозицію укласти договір, відповіді про прийняття цієї пропозиції (п. 1 ст. 640 ЦКУ).

Таким чином, лише у разі декларування права на податкову знижку на суму коштів або вартість майна, перерахованих (переданих) платником податку у вигляді пожертвувань неприбутковим організаціям, одним із підтверджуючих документів, які необхідно надати платником податку контролюючому органу, є копія договору про пожертву. При здійсненні благодійних внесків неприбутковим організаціям такої вимоги законодавством не передбачено.

Суд підтвердив позицію контролюючого органу щодо неправомірності застосування пільгової ставки при виплаті доходів нерезиденту

Верховним Судом у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду підтримано позицію контролюючого органу щодо збільшення суми грошового зобов'язання з податку на прибуток іноземних юридичних осіб на суму 175 млн грн через встановлення порушення в частині правомірності застосування норм міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування.

Судом підтверджено, що платником податків під час виплат процентів за позиками на користь нерезидента не враховані норми Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Кіпр про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи (далі – Конвенція) та вимоги Податкового кодексу України (далі – Кодекс) у частині застосування зменшеної ставки податку у зв'язку з виплатою доходу не на користь бенефіціарного (фактичного) отримувача (власника) доходу.

Колегія суддів погодилася з доводами контролюючого органу про те, що зменшена ставка оподаткування доходів нерезидента, який отримує дохід, не повинна застосовуватись, оскільки нерезидент не є їх фактичним власником і, як наслідок, підлягає оподаткуванню за ставкою 15 % (п.п. 141.4.2 статті 141 Кодексу), зазначивши, що «передбачені міжнародними договорами пільги зі сплати податку, не можуть бути застосовані у випадку, коли нерезидент діє як проміжна ланка в інтересах іншої особи, яка фактично отримує вигоду від доходу».

Зокрема, не може бути застосовано звільнення від сплати податку або його пільгові ставки у випадку, коли дохід (у рамках угоди або серії угод) з джерелом його походження з України виплачується таким чином, що нерезидент (проміжна ланка, яка має вузькі, обмежені повноваження у відношенні доходу), який претендує на отримання пільгової ставки податку з доходів у вигляді, зокрема, процентів, виплачує весь дохід (його більшу частину) іншому нерезиденту, який би не міг застосувати пільгову ставку у разі, коли б такий дохід виплачувався останньому. При визначенні фактичного отримувача доходу слід також враховувати виконання функцій та покладені на нерезидента ризики».

Подібні правові висновки з питань застосування положень пункту 103.3 статті 103 Кодексу наведені у постановках Верховного Суду від 21.03.2018 у справі №803/1005/17, від 24.01.2020 у справі №803/188/17, від 17.02.2021 у справі №808/3837/16.

Суд, надавши правову оцінку змісту укладених кредитних договорів, листам податкового органу Її Величності, матеріалам перевірки та загалом встановленим у ході розгляду справи обставинам у їх сукупності, врахувавши специфіку діяльності Компанії, мету її створення, а також показники оприлюдненої фінансової звітності, зробив висновок, що Компанія безпосередньо підтвердила, що відсотки, які вона отримує за кредитними договорами, фактично йдуть на погашення процентів, нарахованих за облігаціями, у свою чергу, саме за рахунок випущених облігацій й були надані кредитні кошти позивачу; як наслідок, дійшли висновку про «транзитний характер» процентних доходів, тому Компанія не є їх фактичним отримувачем, не визначає економічну долю одержаних доходів, а лише виконує функцію номінального отримувача (номінального власника), посередника щодо таких доходів.

Також судом підтверджено можливість контролюючим органам під час проведення перевірок використовувати інформацію, отриману з офіційних сайтів, зокрема з Реєстраційної палати Великобританії («Companies House»), щодо діяльності компанії-нерезидента, податкової та фінансової звітності, реєстраційних даних тощо.

«Суди, враховуючи принципи здійснення адміністративного судочинства, встановлені процесуальним законом, його засади, такі як змагальність сторін та свободу в наданні ними своїх доказів і у доведенні переконливості їх перед судом, виходили з відсутності будь-яких документів, які б спростовували наведені у

акті перевірки та встановлені у ході розгляду справи обставини, свідчили б про зворотнє й підтверджували, що згаданий нерезидент – отримувач доходу дійсно є бенефіціарним (фактичним) його отримувачем (власником) у розумінні пунктів 103.2, 103.3 статті 103 ПК України за кредитними договорами, одночасно, визнавши, що Інспекцією доведено свою позицію перед судом належними та допустимими інструментами, представлено інформацію, яка стосується предмету доказування.»

Позиція контролюючого органу також була посилена отриманими матеріалами від іноземних компетентних органів, що вкотре доводить, що обмін податковою інформацією з іноземними державами є важливим інструментом доказування встановлених порушень, у тому числі в судовому порядку.

За таких обставин постановою Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 05.12.2023 у справі № 804/3765/16 касаційну скаргу платника податку залишено без задоволення, а постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 10.11.2016 та ухвалу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 16.03.2017 – без змін.

Посилання на Постанову суду: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/115453856>

Чи є об'єктом оподаткування військовим збором разова нецільова матеріальна допомога, яка надається роботодавцем працівникам?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п.п. 1.2 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування військовим збором є доходи, визначені ст. 163 ПКУ, зокрема, загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

До загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку на доходи фізичних осіб (податок) включаються, згідно з п. 164.2 ст. 164 ПКУ, доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту) та інші доходи, крім зазначених у ст. 165 ПКУ.

У разі якщо працедавець надає окремим працівникам матеріальну допомогу за їх заявами у зв'язку з особистими обставинами без встановлення цілей або напрямів її витрачання та носить разовий характер, наприклад, на вирішення соціально-побутових потреб, то сума такої допомоги є нецільовою благодійною допомогою та оподатковується, з урахуванням п. 170.7 ст. 170 ПКУ.

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) військового збору до бюджету здійснюються в порядку, встановленому розд. IV ПКУ, з урахуванням особливостей, визначених підрозд. 1 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, за ставкою, визначеною п.п. 1.3 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ (п.п. 1.4 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Відповідно до п.п. 170.7.3 п. 170.7 ст. 170 ПКУ не включається до оподаткованого доходу сума нецільової благодійної допомоги, у тому числі матеріальної, що надається резидентами – юридичними або фізичними особами на користь платника податку протягом звітного податкового року сукупно у розмірі, що не перевищує суми граничного розміру доходу, визначеного згідно з абзацом першим п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ, встановленого на 1 січня такого року (у 2022 році – 3470,00 грн, у 2023 році – 3760,00 грн, у 2024 році – 4240,00 гривень).

При цьому, якщо сума нецільової благодійної допомоги перевищує зазначений розмір, то сума такої допомоги в частині її перевищення є об'єктом оподаткування військовим збором на загальних підставах.

Враховуючи викладене, до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку не включається, тобто не оподатковується податком на доходи фізичних осіб, сума нецільової благодійної допомоги, що надається роботодавцем на користь працівника, яка сукупно у 2024 році не перевищує 4240,00 грн, а в частині її перевищення є об'єктом оподаткування військовим збором на загальних підставах.

Яка відповідальність передбачена до ФОП – платника єдиного податку другої – третьої груп за несплату (несвоєчасну сплату) позитивного значення МПЗ?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що відповідно до п.п. 14.1.114 прим. 2 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) мінімальне податкове зобов'язання (МПЗ) – це мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума мінімальних податкових зобов'язань, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить, зокрема, одній фізичній особі – підприємцю є загальним мінімальним податковим зобов'язанням.

Особливості визначення загального МПЗ платників єдиного податку встановлено ст. 297 прим. 1 ПКУ.

Згідно з п. 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 ПКУ платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок обчислюється шляхом віднімання від загального мінімального податкового зобов'язання загальної суми сплачених протягом податкового (звітного) року податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

При позитивному значенні різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок платник єдиного податку другої або третьої групи зобов'язаний збільшити визначену в податковій декларації за податковий (звітний) рік суму єдиного податку, що підлягає сплаті до бюджету, на суму такого позитивного значення (абзац перший п. 297 прим. 1.7 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

Відповідно до абзацу другого п. 297 прим. 1.8 ст. 297 прим. 1 ПКУ позитивне значення різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок є частиною зобов'язань з єдиного податку.

Пунктом 64 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ встановлено, що першим роком, за який визначається мінімальне податкове зобов'язання, є 2022 рік.

Відповідно до п. 124.1 ст. 124 ПКУ у разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання протягом строків, визначених ПКУ, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу в таких розмірах:

- при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 5 відс. погашеної суми податкового боргу;
- при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 10 відс. погашеної суми податкового боргу.

Діяння, передбачені, зокрема, п. 124.1 ст. 124 ПКУ, вчинені умисно, тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 25 відс. від суми несплаченого (несвоєчасно) сплаченого грошового зобов'язання (п. 124.2 ст. 124 ПКУ).

Діяння, передбачені п. 124.2 ст. 124 ПКУ, вчинені повторно протягом 1095 календарних днів або які призвели до прострочення сплати грошового зобов'язання на строк більше 90 календарних днів, тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 50 відс. від суми несплаченого (несвоєчасно сплаченого) грошового зобов'язання (п. 124.3 ст. 124 ПКУ).

Порядок виконання у період воєнного стану платником свого обов'язку, зокрема, щодо дотримання термінів сплати податків та зборів, подання звітності встановлено п.п. 69.1 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ.

Платники податків, які мають можливість своєчасно виконувати обов'язки, звільняються від відповідальності за несвоєчасне виконання таких обов'язків щодо строків сплати податків та зборів, зокрема, стосовно річного звітного періоду – строків сплати за 2021 рік, для місячного звітного періоду – за січень – травень 2022 року за умови їх сплати не пізніше 01 серпня 2022 року (абзац дев'ятий п.п. 69.1 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Іншого звільнення від відповідальності за несвоєчасне виконання строків сплати податків та зборів ПКУ не передбачено.

Отже, враховуючи те, що першим роком, за який визначається мінімальне податкове зобов'язання, є 2022 рік, у разі несплати (несвоєчасної сплати) задекларованого позитивного значення різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок, яке є частиною зобов'язань з єдиного податку, до фізичних осіб підприємців – платників єдиного податку другої – третьої груп, які мають можливість своєчасно виконувати свій податковий обов'язок, контролюючим органом застосовуються штрафні (фінансові) санкції, передбачені ст. 124 ПКУ.

Чи можливо одночасно використовувати різними суб'єктами господарювання два окремі ПРРО на одному пристрої?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Програмне забезпечення може бути одночасно встановлено на будь-яку кількість пристроїв, але використовувати один програмний реєстратор розрахункових операцій (далі – ПРРО) можна тільки на одному пристрої і тільки одним касиром.

В програмних рішеннях «ПРРО Каса» та «ПРРОсто», які надаються Державною податковою службою на безоплатній основі, на даний час немає можливості одночасно використовувати різними суб'єктами господарювання два окремі ПРРО на одному пристрої.

Водночас, таке використання суб'єктами господарювання ПРРО допустиме лише по чергово. Для цього необхідно по чергово закривати робочу зміну одному суб'єкту господарювання та відкривати робочу зміну іншому.

При цьому, суб'єкт господарювання протягом дня в ПРРО може відкрити нову робочу зміну у разі формування фіскального звітного чека (Z-звіту) та закриття попередньої зміни.